

Какво за мен е свободата

Свободата е обширна тема, на която човек може да разговаря много.

Всъщност какво е свободата? Свободата е способността на човека да избира по какъв път да тръгне - дали по пътя на доброто или злото. Свободата не може да ни бъде отнета, ако ние не го позволим. Човек е способен да избира. Свободата на избора е твърде важна, чрез нея човек може да осъществи желанията и мечтите си, но зависи какви са те и могат ли да бъдат реализирани, имаме ли възможност да ги реализираме.

Какво хората разбират под свобода? Много често под свобода ни е разбираме освобождаване от всякакви ангажменти към света около нас, но това е невъзможно.

Възможно ли е човек да е напълно независим. Не, напълно невъзможно. Децата са зависими от своите родители и наставници, а работниците от своите работодатели и шефове.

Колкото и свободна да е една личност, тя е длъжна да се съобразява с другите хора и да се държи добре с всички. Тук свободата се явява нравствен ангажмент към околните.

Свободата в човешкото ежедневие се явява като осъзната необходимост. Без нея нашето съществуване почти невъзможно. Тук трябва да направим разлика между свобода и слободия. Слободията според мене е поведение без всякакви задръжки и употребта на нецензурни думи и изрази. Свободата е правото на човека да изразява своето мнение.

Ако един човек е затворен, той пак е свободен, защото правото на мнение и неговата воля го правят такъв. Неговата воля го прави силен и свободен. Няма безволеви човек, но има хора със слаба воля. Повечето случаи това са песимистът, който си мисли, че не е свободен. Това не е вярно. Щом човек живее, диша и се е родил на този свят, има право да изразява своето мнение, както и да осъществява желанията и мечтите си, той е свободен.

Свободата е недостижима ценност. Не съм съгласна с това твърдение. Свободата не е недостижима, но трудно се постига. Откакто човек се е родил на този свят, той е свободен.

Мислим си, че свободата е недостижима, защото все зависим от други, но това не означава, че не сме свободни. Щом имаме право на собствено мнение, сме свободни.

Ние сме под влиянието на външния свят, но той не е от особено значение, с по-важно значение е нашата душевна свобода и как се чувстваме ние. Ако си втълпим някоя мисъл от рода, че не сме свободни, ние ставаме роби на тази мисъл и се чувстваме заробени и се затваряме в самите себе си. Не съществува в природата понятието „не съм свободен“, чрез своята душа и мисъл човек е свободен, независимо от света, който го заобикаля.

Има ли хора, които се борят за свободата си? Да. Това са безправните хора или робите. Те са зависими от господарите си и нямат право на лично мнение. Всяко тяхно противоречие или опит за изразяване на мнение са били наказвани жестоко. За щастие сега няма роби и не се налагат робските бунтове от древността и средновековието, които не винаги завършвали с успех за въстаналите.

За мен свободата е да вземам моя страна и да си изразявам мението, за роба свободата е да получи независимост от господаря си, за което се бори, а за свободния свободата е борба за съвършенство. Свободата в човешкото ежедневие се явява осъзната необходимост. Без нея нашето съществуване е почти невъзможно.